

sendte til Indenrigsministeriet, fremkom der en Redegørelse, hvori man gik ud fra Amtsfondsregnskabet for 1894—95 og ud af dette beviste, at Frederiksberg i dette Aar kostede Amtskommunen 49,998 Kr., medens den kun ydede ved Paaligning til Amtsfonden 20,450 Kr., og ved den direkte Paaligning paa selve Hartkornsejerne 5,085 Kr., altsaa i alt 25,535 Kr. Det var Halvdelen af, hvad Amtsfonden ydede til Frederiksberg, men som det blev betonet i Andragendet, Forholdet vilde, hvis det ikke blev rettet, absolut forværres Aar for Aar, saa at man vilde komme til at lægge paa Hartkornsskatterne Aar for Aar, og dette er ogsaa bevist i de Aar, som ere gaaede siden den Tid. I 1894—95, hvorfra disse Tal bleve tagne, var Paaligningen til Amtsfonden 24 Kr., den er siden, for 2 Aar siden, forhøjet til 28 Kr., i Fjor forhøjet til 30 Kr., og endelig i Aar paa Budgettet for 1899—1900 forhøjet til 32 Kr. Det beviser bedst, hvor nødvendigt det er hurtigst mulig at faa Frederiksbergs udskilt.

De Bemærkninger, som de to ærede foregaaende Talere ere fremkomne med, gaa jo heller ikke ud paa, at man ikke skulde gennemføre Udskillelsen, men at henstille til Ministeren, at Udskillelsen blev udsat 2—3 Aar, fordi Frederiksberg ikke vilde kunne blive færdig med de nødvendige Foranstaltninger inden den Tid. Jeg skal dertil bemærke, at jeg tror ikke, det kan være saa overordentlig vanskeligt at foretage denne Udskillelse. Frederiksberg og Amtet have ikke saa overordentlig mange fælles Institutioner. Ganske vist skal der jo Tid til at tilvejebringe det nødvendige Hospital for den af Parterne, som ikke kommer i Besiddelse af Hospitalet paa Bergersvej, hvis man da ikke vil foretrække i Fremtiden at drive det i Fællesdrift, som det jo sker mange Steder af Amt og Købstad i Forening. Jeg kan derfor ikke se nogen Grund til, at man skulde udsætte denne Foranstaltning, thi enten man nu beslutter sig til at drive Hospitalet i Fællesdrift, eller til at den ene af Parterne overtager Sygehuset, vil der intet være til Hinder for, at Hospitalet fra 1ste Januar 1900 bliver drevet midlertidig i Fællesskab, og at Udgifterne blive fordelte efter, hvor mange syge der er indlagt fra Amtet og fra Frederiksberg Kommune. — Der blev ogsaa fra de to Taleres Side fremsat Ønske om, at Kommissionen maatte blive udvidet til 11 Medlemmer i Stedet for 5. Det kan jeg ikke have det mindste imod. Da begge Parterne ere lige repræsenterede, vil Amts-

raadet ogsaa faa Lejlighed til at sætte saa meget mere Sagkundskab ind i Kommissionen. — Saa udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger), at Frederiksberg vilde faa en meget ugunstig Stilling i Fremtiden med Hensyn til Udgifter efter § 27. Amtsfonden vilde faa Fordele i Stedet for, at Amtsfonden hidtil har maattet yde betydeligt til Frederiksberg. Jeg tror, at dette beror paa en Fejlregning, thi jeg tror, det vil vise sig, at Frederiksberg fuldt ud vil drage Nytte af de Udgifter, der blive at fordele efter Folketallet, naar Frederiksberg bliver udskilt fra Amtskommunen. Det Antal trængende, der er i Frederiksberg Kommune, og som skal forsørges efter denne Regel, er saa stort, at det sikkert vilde opsluge den Part, Frederiksberg Kommune vil komme til at bidrage i Henhold til denne Bestemmelse.

Jeg nævnte før de Tal, Sogneraadene havde anført i deres Henvendelse til Rigsdagen for 2 Aar siden, og som vare tagne af Regnskabet for 1894—95. Jeg vil nu gerne nævne et Par Tal fra det sidste Aars Regnskab, som foreligger, nemlig 1897—98, og som bevise, hvor absolut nødvendigt det er, at Adskillelsen foretages og foretages til den af Lovforslaget bestemte Tid. Jeg skal blot nævne 3 enkelte Poster. Der er Udgifterne efter § 27 til hjemløse trængende. De vare i 1894—95 9,130 Kr., men de vare i 1897—98 voksede til 16,850 Kr. — begge Tal gælde for Frederiksbergs Vedkommende — medens Udgiften for hele Amtsraads kredsen har været 39,137 Kr. i 1897—98. Som man ser, staar vistnok det Tal, 16,850 Kr., til hjemløse trængende i Frederiksberg, sammenlignet med den hele Sum, som Amtsfonden har udredet, 39,137 Kr., i temmelig nært Forhold til Folketallet paa Frederiksberg sammenlignet med hele Amtsraads kredsens. En anden Udgift, som ogsaa har været betydelig stigende i disse Aar, er Udgiften til veneriske syge. Den væsentligste Part falder paa Frederiksberg. Denne var i 1894—95 6,955 Kr. og har for 1897—98 været 11,568 Kr., som man ser, ogsaa en meget betydelig Stigning. Saa er der endelig Udgiften efter Epidemiloven, som Frederiksberg omtaler i sin Betænkning paa den Maade, at de Udgifter, der paahvile Amtsraads kredsen i Henhold til denne Lov, havde Frederiksberg i alt væsentligt udslettet Virkningen af ved den Overenskomst, denne Kommune havde indgaaet med Amtsraadet om Epidemisygehuset paa Bergersvej, hvorved den har overtaget $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til de epidemiske syge. Men der er jo